

Sygnatura akt V GC 695/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 28-04-2016 r.

Sąd Rejonowy w Koninie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jaskólski

Protokolant: st. sekr. sąd. Julia Szadek

po rozpoznaniu w dniu 25-04-2016 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa Agencja (...) S.A w K.

przeciwko M. Z. (1)

o zapłatę

utrzymuje w całości w mocy wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 19 lutego 2015r.

SSR Krzysztof Jaskólski

Sygn. akt V Gc 695/14

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 8.10.2014r., powódka Agencja (...) S.A. w K. zażądała zasądzenia od pozwanego M. Z. (1) kwoty 6.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 1.500 zł od dnia 12.04.2014r. do dnia zapłaty;

- 1.500 zł od dnia 15.04.2014r. do dnia zapłaty

- 3.000 zł od dnia 11.06.2014r. do dnia zapłaty

oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazała, że dochodzi zwrotu wsparcia pomostowego jakiego udzieliła pozwanemu na podstawie zawartej z nim umowy o nr (...)/6.2/MF/WP/24 w dniu 13.01.2014r. a które to wypłaciła pozwanemu w 4 ratach po 1.500 zł, łącznie 6.000 zł., albowiem pozwany nie wywiązał się z warunków zawartej umowy. Pozwany bowiem nie rozpoczął działalności gospodarczej i unikał kontaktów a ona rozwiązała z nim umowę.

Pozwanemu prawidłowo doręczono odpis pozwu wraz z załącznikami oraz zobowiązanie do złożenia odpowiedzi na pozew w terminie 14 dni pod rygorem zwrotu jak i zawiadomienie o terminie rozprawy (k. 109 i 110).

Pozwany złożył odpowiedź na pozew, lecz zarządzeniem przewodniczącego z dnia 22.01.2015r. została ona zwrócona jako spóźniona (k. 114).

Wobec powyższego Sąd wydał w dniu 19.02.2015r. wyrok zaoczny, w którym uwzględnił w całości żądaną kwotę oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.467 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, nadając wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności (k. 118).

W/w wyrokowi dnia 11.03.2015r. nadano klauzulę wykonalności (k. 122).

W dniu 24.03.2015r. pozwany złożył sprzeciw od w/w wyroku zaocznego zaskarżając go w całości oraz wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa a także zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu podkreślił, że prowadzi działalność gospodarczą bo opłaca wszelkie składki, a nie spełnienie warunków zawartej umowy w związku z późniejszym jej rozpoczęciem doszło w wyniku nie złej jego woli, lecz z przyczyn od niego niezależnych a czego wymaga § 7 ust 4 umowy. Pozwany na dowód tych twierdzeń dołączył liczną dokumentację. Podkreślił też, że nie można się zgodzić z zarzutem, iż nie umożliwił przeprowadzenia kontroli bowiem wówczas był chory o czym świadczy zaświadczenie lekarskie. Zaznaczył na koniec, że decyzja powódki była przedwczesna a on aktywnie uczestniczył w procesie przyznania pomocy (k. 124 – 210).

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka w dniu 29.11.2012r. zawarła z Samorządem Województwa (...) umowę o dofinansowanie projektu "Moja firma – moja przyszłość II" w ramach programu operacyjnego kapitał ludzki. Projekt współfinansowany był ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego. Celem była między innymi aktywizacja zawodowa osób długotrwale bezrobotnych poprzez samozatrudnienie. Pomoc powódki polegała na działaniu informacyjno – promocyjnym, rekrutacji uczestników, udzielaniu wsparcia szkoleniowo – doradczego, udzielania dotacji inwestycyjnej oraz wsparcia pomostowego podstawowego oraz kontrola i monitoring.

Do projektu przystąpił pozwany M. Z. (2) po procesie rekrutacji i przejściu specjalnych szkoleń. Pozwany następnie w dniu 13.01.2014r. zawarł z powódką jedną z umów o nr (...)/6.2/MF/WP/24 na otrzymanie podstawowego wsparcia pomostowego, przeznaczonego na wspomaganie pozwanego w pierwszych 6 miesiącach działalności gospodarczej zgodnie z jego wnioskiem z przeznaczeniem na opłaty z tytułu czynszu, gazu, prądu czy też składek ZUS. Druga umowa zaś o nr (...)/6.2/MF/DI/24 którą zawarł dotyczyła jednorazowej dotacji inwestycyjnej na otwarcie niżej opisanej działalności, która to otrzymał. Obie umowy były ściśle ze sobą powiązane w ramach w/w projektu a zgodnie z jego regulaminem. Działalność jaką miał prowadzić pozwany to bar szybkiej obsługi w pawilonie handlowym posadowionym w K. na wynajętej działce od (...) S.A. Natomiast całkowita kwota wsparcia pomostowego wynosiła 9.000 zł. Zaś aneksem do w/w umowy z dnia 19.03.2014r. strony ustaliły, że wsparcie pomostowe udzielone jest na okres od dnia 20.03.2014r. do dnia 19.09.2014r. tj. od dnia rozpoczęcia przez niego działalności gospodarczej, pozwany bowiem prosił o przedłużenie terminu realizacji inwestycji do dnia 30.04.2014r. bowiem ma trudności z otrzymaniem pawilonu. Powódka wówczas wypłaciła pozwanemu cztery raty, każda w kwocie po 1.500 zł w dniach: 11.04.2014r., 14.04.2014r. i 10.06.2014r. Z umowy wynikało, że powódka może rozwiązać umowę bez wypowiedzenia i bez wypłaty jakichkolwiek odszkodowań, gdy pozwany nie wypełni, bez usprawiedliwienia, jednego ze swych zobowiązań i po otrzymaniu pisemnego upomnienia, nadal ich nie wypełnia lub nie przedstawi w okresie 30 dni stosownych wyjaśnień. Nadto powódka może pozwanego zobowiązać do zwrotu wydatków poniesionych na podstawowe wsparcie pomostowe o którym mowa w § 1 w przypadkach o których mowa w ust. 1 i 3, gdy powódka poniesie z tego straty. Pozwany jako adres dla korespondencji podał K. ul. (...). Pozwany w umowie zobowiązał się też podać stosownej kontroli przez powódkę w ramach otrzymywanej pomocy finansowej. Pozwany zarejestrował prowadzenie działalności gospodarczej w (...), gdzie wskazał datę jej rozpoczęcia na 20.03.2014r. oraz miejsce jej wykonywania „działka (...), w sąsiedztwie tunelu łączącego osiedle (...)”. Natomiast przeważającą działalnością gospodarczą ma być restauracja i inne stałe placówki gastronomiczne. Wcześniej na prowadzenie tego typu działalności gospodarczej pozwany przygotował plan biznesu dotyczący jednorazowej dotacji inwestycyjnej oraz podstawowego wsparcia pomostowego.

dowód: KRS powódki k. 16 – 24, (...) pozwanego k. 137, w/w umowa z dnia 29.11.2012r. k. 25 – 41 wraz z regulaminem, umowy między stronami z dnia 13.01.2014r. na otrzymanie jednorazowej dotacji inwestycyjnej i podstawowego wsparcia pomostowego wraz z wnioskami pozwanego k. 42 – 51 i 56 – 62, aneksy do w/w umowy k. 52 – 53, 63 – 64, biznes plan pozwanego k. 65 – 80, rachunek powódki k. 81 – 88, zeznania świadka G. T. k. 247, B. K. k. 248.

Pozwany w dniu 07.10.2013r. podnajął od M. S. (1) plac należący do (...) S.A., gdzie zamierzał prowadzić przedmiotową działalność gospodarczą a o którym wspominał w biznes planie. Teren ten od (...) S.A. wcześniej wynajęła M. S. (1) bo w dniu 13.05.2013r., zobowiązując się jednocześnie do nie przenoszenia prawa wynikającego z umowy najmu na osoby trzecie, a także bez zgodny najemcy oddawania wynajętego przedmiotu najmu w podnajem lub do bezpłatnego używania osobom trzecim.

Dowód: umowa najmu k. 131 – 132, w/w umowa najmu k. 139 – 143,

Pozwany nie rozpoczął faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej w pawilonie gastronomicznym położonym na terenie (...), na którą to częściowo udzieliła już wsparcia finansowego powódka, mimo zarejestrowania jej prowadzenia w systemie (...) z datą rozpoczęcia od dnia 20.03.2014r. Pozwany natomiast w okresie od dnia 28.03.2014r. do 29.05.2014r. zakupił od M. S. (2), nową kuchenkę mikrofalową za kwotę 300 zł, nową lodówkę za kwotę 900 zł, używany opiekacz do pieczywa za kwotę 500 zł i do zapiekanek za kwotę 500 zł, używany nóż do mięsa kebab za kwotę 500 zł, akcesoria kuchenne za kwotę 400 zł, przemysłową szatkownicę do surówek za kwotę 900 zł, nowy okap gastronomiczny za kwotę 500 zł, mebel za kwotę 850 zł, czajnik elektryczny za kwotę 150 zł, używany monitoring za kwotę 900 zł, ekspres do kawy za kwotę 1.200 zł, rolety antywłamaniowe z montażem za kwotę 1.800 zł, używany blat chłodzących za kwotę 1.500 zł, nową płytę grillową za kwotę 1.500 zł, nową zamrażalkę skrzyniową za kwotę 1.600 zł, dwa używana opiekacze do kebabów za kwotę 1.800 zł a także samochód osobowy za kwotę 3.500 zł.

Strony korespondowały ze sobą zarówno mailowo, pisemnie jak i podczas osobistych wizyt pozwanego w siedzibie powódki w okresie od dnia zawarcia umowy do dnia kontroli tj. 18.08.2014r. Pozwany w licznych kontaktach występował do powódki o możliwość wydłużenia okresu rozliczenia się z inwestycji wskazując, że nieterminowość w realizacji nie jest z jego winy. Powódka kilka razy wydłużała pozwanemu termin na zrealizowanie zobowiązania w postaci faktycznego rozpoczęcia działalności gospodarczej. Pozwany zaś tłumaczył się, że nie może znaleźć transportu do przewiezienia zakupionego pawilonu, co uniemożliwia mu rozpoczęcie działalności gospodarczej.

Ostatecznie powódka pismem z dnia 03.07.2014r. informowała pozwanego o udzielenie informacji odnośnie opieszałości z jego strony w faktycznym rozpoczęciu prowadzenia działalności gospodarczej powołując się na maila pozwanego z dnia 3.02.2014r. w którym pozwany wskazuje na problem z montażem pawilonu oraz podaniem, iż działalność rozpocznie 1 maja 2014r. W piśmie tym powódka nawiązała do zakupu przez pozwanego pawilonu jak i jego wyposażenia jako używanych podkreślając że deklaruował on kupno nowych. Uzależniła też przelanie II transzy pieniędzy po rozpoczęciu faktycznego świadczenia usług. Powódka zwracała się też do pozwanego z ponagleniem udzielenia odpowiedzi, na w/w pismo w drodze mailowej w dniu 16.07.2014r., iż do tego dnia brak jest nadal pawilonu. Pozwany w odpowiedzi mailowej podawał, iż oczekuje na pawilon gastronomiczny albowiem ma on być dostarczony około 15 sierpnia br. oraz, że dokonał zakupu sprzętu zgodnie z harmonogramem.

Powódka pismem z dnia 24.07.2014r. wysłanym na adres podany w umowie przez pozwanego poinformowała go o poddaniu się kontroli w dniu 18.08.2014r. o godzinie 8.00 w zakresie prawidłowości wydatkowania środków dotacji podając warunki i zasady jej przeprowadzenia w tym o możliwości odstąpienia od umowy. Powódka przeprowadził kontrolę terenu gdzie miał być pawilon. Pozwanego nie było na miejscu kontroli, dostarczył on później zwolnienie lekarskie, iż w tym dniu był chory i nie mógł brać udziału. Na miejscu pracownik powódki stwierdził, że pawilonu który miał być dostarczony 15.08.2014r. nie było. W tym celu wykonała również stosowną dokumentację fotograficzną, bez daty. Wobec braku odpowiedzi pozwanego i stwierdzenia, iż pozwany faktycznie nie rozpoczął prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z umową powódka pismem z dnia 20.08.2014r. rozwiązała z pozwanym zawartą umowę i wezwała do zwrotu dokonanego wsparcia finansowego wskazując, iż przyczyną rozwiązania jest nierozpoczęcie działalności gospodarczej, brak pawilonu w dniu kontroli, uniemożliwienie

jej przeprowadzenia oraz nie przedłożenie umowy dzierżawy terenu pod pawilon. Pozwany informację o rozwiązaniu umowy odebrał 2.09.2014r. Pozwany wobec takiego stanu rzeczy zwrócił się do Kancelarii (...), która w jego imieniu złożyła odwołania od rozwiązania umowy. Odwołanie to powódka odebrała 3.09.2014r. Pozwany w odwołaniu podał, że prowadzi działalność gospodarczą bowiem odprowadza składki a faktycznie nie rozpoczęcie działalności nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych. Nadto nie mógł być na kontroli bowiem był chory na co przesłał stosowne zwolnienie lekarskie na dzień 18.08.2014r. W odpowiedzi powódka podała, że jest to mało wystarczające a działalność winna być faktycznie prowadzona i nie może ograniczać się do opłacania tylko składek. Ponadto mimo nieobecności pozwanego dokonano wizji miejsca wskazanego w (...) jako miejsca prowadzenia działalności gospodarczej podczas której stwierdzono brak pawilonu gastronomicznego, oraz że nie ma zawartej umowy najmu gruntu pod tą działalność z (...) S.A. o którym to wskazywał pozwany w biznes planie ubiegając się o datację.

dowód: pismo powódki do pozwanego z dnia 03.07.2014r. k. 89 – 90, mail powódki do pozwanego z dnia 16.07.2014r. k. 91, pismo powódki do pozwanego z dnia 24.07.2014r. 92 – 95, rozwiązanie umowy przez powódkę k. 98 – 99, zpo odebrania rozwiązania umowy k. 100, odwołanie pozwanego k. 101 – 102, odpowiedź powódki k. 103 – 105, umowy kupna – sprzedaży k. 150 -173 i 181 – 184, mail pozwanego k 174 i 178, prośba pozwanego k. 176, zwolnienie lekarskie pozwanego k. 210, notatka służbowa pracownika powódki oraz zdjęcie k. 241 i 242, 276-277, zeznania świadka G. T. k. 247, R. W. k. 249, M. S. (2) k. 276, zeznania pozwanego M. Z. (2) k. 277 oraz k. 339 – 340v z akt (...)

W dniu 24.09.2014r. M. S. (2) złożył wniosek do dostawcy energii o określenie warunków przyłączenia z przewidzianym terminem poboru energii na dzień 15.10.2014r. w miejscu podnajmowanego placu przez pozwanego.

dowód: wniosek o określenie warunków przyłączenia k. 133 -134, zeznania świadka M. S. (2) k. 276 zeznania pozwanego M. Z. (1) - k. 277,

Na miejscu wynikającym z biznes planu pozwanego pod dacie 18.08.2015r. ostatecznie ustawiony został pawilon handlowy, lecz był on o innych gabarytach niż wynikało to z biznes planu pozwanego. Nie był nowy lecz używany. Ponadto pozwany nie posiadał umowy najmu gruntu od (...) S.A. a także do dnia kontroli jak i po nim nie rozpoczął faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej.

dowód: okoliczność bezsporna, zeznania świadka G. T. k. 247 – 248, B. K. k. 248 – 249, J. S. k. 249, notatka służbowa J. S. z 1.09.2014r. k. 243, zeznania pozwanego M. Z. (1) k. 277 oraz k. 339 – 440 v z akt sprawy (...) ,fotografia –k.278.

Pozwany nie zwrócił powódce otrzymanego wsparcia finansowego w kwocie 6.000 zł.

Dowód: okoliczność bezsporna

Sąd uznał za autentyczne i wiarygodne wszystkie dokumenty, które posłużyły do dokonania w sprawie ustaleń faktycznych, gdyż ostatecznie nie były kwestionowane przez strony a Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków G. T., B. K., J. S., R. W., M. S. (2) a także pozwanemu M. Z. (2), a które posłużyły w nieznacznym zakresie do ustalenia stanu faktycznego było bowiem spójne, jasne i logiczne oraz uzupełniające korespondujące z zebrany w sprawie pozostałym materiałem dowodowym z dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu w świetle dokonanych ustaleń faktycznych jak i argumentacji powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Uwypuklić w tym miejscu wypada, że bezspornym pozostawała pomiędzy stronami okoliczność zawarcia umowy o nr (...)2/MF/WP/24 na otrzymanie podstawowego wsparcia pomostowego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007 o 2013 „Moja firma – moja przyszłość II” w dniu 12.01.2014r. z której bezsprzecznie wynika, że całkowita pomoc w ramach wsparcia pomostowego wynosiła 9.000 zł. Nadto, że pozwany jako beneficjent pomocy zobowiązuje się do jego wykorzystania na własną odpowiedzialność (§ 3 ust 1, § 1 ust 4). Nie budzi też wątpliwości, że pozwany zobowiązał się je wydatkować z najwyższym stopniem staranności, w sposób zapewniający uzyskanie jak najlepszych

wyników i z dbałością wymaganą przez najlepszą praktykę w danej dziedzinie oraz zgodnie z niniejszą umową (§ 4 ust 1). Pozwany zobowiązał się także od kontroli i, że jeżeli na podstawie przeprowadzonych czynności kontrolnych w tym przez powódkę zostanie stwierdzone, że pozwany pobrał całość lub część środków o którym mowa w § 3 ust 1 (9.000 zł), w sposób nienależyty lub w nadmiernej wysokości, zobowiązany jest do zwrotu tych środków odpowiednio w całości lub w części wraz ze stosownym odsetkami (§ 6 ust 1). Zaś z § 7 ust 3.1 wynika, że powódka jako beneficjent może rozwiązać umowę bez wypowiedzenia i bez wypłat jakichkolwiek odszkodowań, gdy pozwany jako beneficjent pomocy nie wypełni, bez usprawiedliwienia, jednego ze swych zobowiązań i po otrzymaniu pisemnego upomnienia, nadal ich nie wypełnia lub nie przestawi w okresie 30 dni stosownych wyjaśnień. Wówczas (§7 pkt 4), powódka może zobowiązać pozwanego do zwrotu wydatków poniesionych przez niego na podstawowe wsparcie pomostowe, o którym mowa w § 1, w przypadkach o których mowa w ust 1 i 3, gdy powódka poniesie z tego tytułu straty.

Bezspornym okazała się także okoliczność, że pozwany otrzymał od powódki w drodze przelewu kwotę 6.000 zł tytułem częściowej pomocy na podstawowe wsparcie pomostowe (k. 81 – 88), jak i to, że pozwany faktycznie nie rozpoczął prowadzenia działalności gospodarczej w pawilonie położonym na działce należącej do (...) S.A. w sąsiedztwie tunelu łączącego osiedle (...) a której to prowadzenie zarejestrował w (...) z datą jej rozpoczęcia na 20.03.2014r. (k. 137 oraz 339 – 340 akt V Gc 378/15 zeznania samego pozwanego).

W toku postępowania wykazane natomiast zostało, że pozwany przedłużał termin faktycznego rozpoczęcia działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług powołując się na trudność w realizacji zakupu i przewozu pawilonu na miejsce gdzie ta działalność miała być prowadzona a w międzyczasie dokonał zakupu urządzeń do prowadzenia owej działalności przy czym część z nich była używana (bezsporne).

W ocenie Sądu pozwany natomiast nie udowodnił w żaden sposób, aby faktyczne nieprowadzenie działalności nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych a więc jego zdaniem usprawiedliwiających bezsporne niezrealizowanie przez niego jednego ze swych zobowiązań jakim było właśnie faktyczne rozpoczęcie prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług gastronomicznych. Zauważyć w tym miejscu też należy, że pozwany nie tylko nie rozpoczął faktycznie działalności gospodarczej, ograniczając się jedynie do jej zarejestrowania, ale jak zostało do dowodowo wykazane w ocenie Sądu dopuszczał się niezasadnie przewlekłość realizacji planu inwestycyjnego na który sam wyraził zgodę przystępując do realizacji projektu powódki. Nie może też umknąć fakt, iż pozwany realizował swój biznes plan niezgodnie z jego wytycznymi. Pawilon bowiem miał być nowy i z płyt betonowych (k. 72v) a okazało się, że został zakupiony używany a jego konstrukcja nie jest betonowa. Ponadto podkreślić należy, że ów lokal pojawił się w miejscu wprawdzie nie wynajętym przez pozwanego, mimo jednak tego nie rozpoczął on prowadzenia działalności gospodarczej do chwili obecnej (k. 277 i 339 – 340v akt (...)).

Zgodnie z art. 353¹ k.c. strony mogą kształtować stosunek cywilnoprawny wedle swojego uznania oraz potrzeb wynikających z okoliczności towarzyszących jego zawieraniu, nie wykraczając przy tym poza granice swobody umów, co też uczyniły. Nadto w myśl ogólnych reguł wykonywania zobowiązań przy ich wykonywaniu strony winny ze sobą współdziałać (art. 354 k.c.), dochowując w tym przypadku należytej staranności (art. 355 k.c.).

Przedmiotowe zaś zagadnienie strony uregulowała treści § 7 ust 3.1 umowy o czym powyżej.

Skoro więc pozwany okoliczności pobrania środków z przeznaczeniem na faktyczne prowadzenie działalności gospodarczej w kwocie 6.000 zł nie kwestionował. Zaś prowadzenie działalności gospodarczej faktycznie nie rozpoczął poza faktem jej zarejestrowania i jedynie odprowadzania składek na Zakład Ubezpieczeń Społecznych jak sam twierdził a strona powodowa temu nie oponował to w ocenie Sądu o czym była mowa wyżej nie usprawiedliwił dostatecznie jej nierozpoczęcia. W ocenie Sądu kierując się zasadami doświadczenia życiowego trudno jest przyjąć aby nie było wcześniejszej możliwości dostarczenia zakupionego przez pozwanego niezgodnie z resztą ze swym planem biznesowym pawilonu na miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. Pozwany bowiem uczynił to dopiero po 18.08.2014. a miał na to czas już od 13.01.2014r. Niezbiecie więc wynika, że zwlekał z tym siedem miesięcy przy czym miał to uczynić do 20.03.2014r. bowiem od tego dnia oficjalnie rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług gastronomicznych z tego pawilonu a co nigdy nie miało miejsca. Nadto zakupu

dokonał wbrew wskazaniom we własnym planie biznesowym. Takie więc zachowanie się pozwanego w istniejącym z powódką stosunku zobowiązaniowym a po wcześniejszym przeszkoleniu pozwanego co do realizacji inwestycji do której się zobowiązał uznać należało jako niedochowanie z jego strony należytej staranności o której mówi art. 355 k.c. a także z naruszeniem reguł określonych w art. 354 § 1 k.c.

Zgodnie bowiem z tym ostatnim artykułem, dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom. Z treści zobowiązania (umowy) ewidentnie wynikało, iż pozwany zobowiązał się do rozpoczęcia działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług gastronomicznych, czego mimo współpracy ze strony powodowej oraz częściowego zrealizowania przez nią umówionego zobowiązanie, pozwany ostatecznie nie uczynił. Dłużnik tym samym nie zrealizował umówionego konsensualnego celu jakim było z pomocą powódki w wyniku jej wsparcia finansowego rozpoczęcie przez pozwanego działalności gospodarczej. Nie budzi natomiast wątpliwości współdziałanie powódki w celu zrealizowanie przedsięwziętego przez pozwanego zamiaru. Powódka bowiem bezspornie odraczała na wnioski pozwanego realizację inwestycji. Zaś pozwany ostatecznie przyciśnięty do muru, uniknął kontroli miejsca prowadzenia działalności z jego udziałem zachowując się nieprofesjonalnie poprzez przedłożenie zaświadczenia lekarskiego o swojej chorobie na ten dzień, co nie zmienia bezspornego faktu iż mimo wsparcia finansowego ze strony powodowej nie rozpoczął on działalności gospodarczej. Zachowanie zaś pozwanego w/w jak i opisane w stanie faktycznym cechuje się w ocenie Sądu jako pozbawione cech należytej staranności (art. 355 k.c.). Obowiązkiem bowiem dłużnika jest wykonać zobowiązanie zgodnie z regułami określonymi w przepisie art. 354 k.c. Dopiero stan niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania daje podstawę do dokonania oceny staranności dłużnika (por. wyrok SN z dnia 19 grudnia 2002 r., II CKN 1067/00, LEX nr 75359 oraz trafne uwagi J. Jastrzębskiego, O umownych modyfikacjach podstawy odpowiedzialności odszkodowawczej dłużnika, KPP 2007, z. 3, wspierające pogląd o związaniu braku należytej staranności dłużnika z jego winą, s. 804 i n.). Nie budzi bowiem wątpliwości, że niepodjęcie przez pozwanego faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej w odraczanym kilka razy przez powódkę umówionym terminie spowodowało po stronie pozwanego stan niewykonania zobowiązania. W ocenie Sądu, powyższe zachowanie się pozwanego obiektywnie ujmując przy okoliczności wcześniejszego przeszkolenia pozwanego i przygotowania do poprowadzenia tego typu działalności należy rozpatrywać w ocenie niedbalstwa a tym samym z nienależytą starannością (vide: uchwała SN z dnia 15 lutego 1971 r., III CZP 33/70, OSN 1971, nr 4, poz. 59; wyrok SN z dnia 30 marca 2000 r., III CKN 709/98, LEX nr 51367; wyrok SN z dnia 10 marca 2004 r., IV CK 151/03, LEX nr 151642 oraz z dnia 11 maja 2005 r., III CK 522/04, LEX nr 193835)

Powódka więc zgodnie § 7 ust 3.1 łączącej strony umowy, słusznie rozwiązała z pozwanym umowę bez wypowiedzenia, żądając bo miała takie prawo od pozwanego zwrotu wydatków poniesionych przez niego na podstawowe wsparcie pomostowe, gdyż tak naprawę poniosła z tego tytułu straty.

Zdaniem Sądu pozwany nie tylko, że nie podjął się faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej w ocenie Sądu niezasadnie powołując się na przewlekłość w dostarczeniu pawilonu na jej prowadzenie o czym była mowa wyżej, ale i unikał kontaktu z powódką w ramach zobowiązania się do kontroli jego poczynąń w prowadzeniu działalności gospodarczej.

Pozwany więc, jednego ze swych zobowiązań i po otrzymaniu pisemnego upomnienia z dnia 3.07.2014r. co do faktycznego rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej (bezsporne), nadal go nie wypełnił. Natomiast przedstawionego przez niego w okresie 30 dni wyjaśnienia (bezsporne) w ocenie Sądu okazały się nie stosowne wręcz powielone już w wcześniejszymi a nad czym Sąd dokonał rozważań powyżej.

Sąd natomiast hoc loco zaznacza że odmiennej argumentacji prawnej pozwanych w pozostałym zakresie nie podziela i jednocześnie podkreśla, że jest on zwolniony od obowiązku wykazywania jej błędów (tak wyrok SA w Poznaniu z dn. 17.04.2007 r., I ACa 155/07, publ. Lex nr 446231).

Tym samym Sąd utrzymał w całości w mocy wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 19 lutego 2015r.

SSR Krzysztof Jaskólski